oja tema naine nõuab küll jõuk ikaniga
nimk pihuõuega, et temal mitta ei ole kündimu
kalki googa vaia üks küll kahm ime ülepat
inemise kaft, oja kuningas ei wõta juda uskus
mikki kompel. nimk läks ära kottoftski kangele
reisi pääle nimk ei tulnud kodo kooni ja tema
naisk kahmas kõrd ilmale tulli jüsmita, nimk
jällegi jõjar. wenamoori ajale tulli. — ja kui
laps ilmale tulli olli ja tema jõjarel tuda ja
mõrdfuda vamet. ja ta tahtis jälledi mõisti
ära wõtta, aga laps tuksis wastu jai ja kahmas
pagesi ära, emä. kuna wanglikaba ja juda ei ja
nimk neide afmeks pandtema iks kahm kalki
poega afmeks. — ja kui ja jällegi ülejala perrele
tuda olli ja kirjatadi kuningale tudmiseks, et
kotton naine rotti poigate ema ees. — ja kuningas
jai wihatses ja kirjot tagasi, et wõi kuivata kui
ma ässa tüa olja ja ema naine kõlli emmi
rotti poigeva. otte pütti panka ja mere pääle
laimle lattu lasta. — ja kui tema naine pallest
kirjast tuda jai ja olli tema juda nii
hurdast ja murest täus et temä efiksi emmp
es tüja ma tattä. — ja kuninga sõpli pääle wõtti
tunnisi otte juure pütti ja naksi tuda tema
jüsi. pandma. ja sõrraska tulli ütz wanamehekene
mano käsi käen ja pand jusga temä sõdlade
pattu. mink üttel kui midägi pulle waia tulu
ja ei jõi pulle kappi õlest. nink kutte ja ei
kui tema tuhska et ümbre jaisja juda ime
jaanni; ja kui pütt olli kõrvaste kinni pantu
tousati ita mere poale jäänki kätta. ja nüüd
es tüja omalt pooli birmust ja naine midägi
wanna kui kait enneki umma armast poojakeist
ons temale ei edi alli jõuaks elma kellesti tudmädia.
ja nüüd tundis ja naine et jal pütt
emämp es tüja ja kinni kobeski jäi. ——



Ja mõtles kes mull nüüd ja pütta weltale
tõsi et wa da walla päässi pääst tüja pisse
pia ma jo kahma, aga ja proj mes meel temä
mano alli jäänü, sesui tund temalt jmurespas
nü et ta wõimäs jalgada pütta perä alt ära jm=
kutas ja ta jõs tõje emäga wälla päässi nink mema
kaije pütte tagasi ja näjje et jämä ots dep
olli perä jäänü. ja tulli temäd meelde ka wanna
mehe jõna, kui midägi waia wan jõs tõje dappi
käest, ja ta wõtt dappi wälla pütthst, nink kui
ümber kindä et ja ütz mehe paar olli kahe
putt jalgma olli jäänü, ja ta ütles dppile, ta
jõje mulle ütz maja da ma elämä wõi mak=
kata, ja dep tõ temä käest ära ja mõne
tunni pärast elma jämä ütz jmur maja nisama
illas kui kuninglik majadki, ja nüüd kätz
jõs jämä ja naine oma poegaga jäst elämä,
ja ta üttlesti pääjäst ei pennist jäst dep tüe tõ
mano mes waia olli.

Ja ja kuningas kes oma naije olli
laskma pütkuda mere pääle laskn tulli nüüd
kodo tulema ja temä jõdawaji kätz ööva
määtä pidä mere perard kor temä naine elä=
mäse olli, ja mennä paanni ime mes et emme
jõus midägi es ole ja nüüd nii tare maaja
jõjaks et meil kuningal da paremat ei ole.
ja ja dep kätz mõtlä ja ütlel jalla jõdawäle
kui teie jõjst ei tule ja meil kuningale kunna=
kust ei anna jõs teie saawetaks ei ja aga
perälc ei joowesa. jõda kuulst jedä pääält
ja es mäe sedäkä jõst leppist es paae mema täke=
leki. ja ütli ei tüja kes jõus elip käämi
jõje kaema et mäjstaame temäpst midägi
omale kuningale jutlegu ta. — ja mema kätz
warehtist jõje nink dep kätz meide een ja kutz
ütz mel tare kah.